

A Fővárosi Ítéltábla dr. Groó Juditügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, dr. Tálosi Adriennügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. május 16. napján meghozott 19.P.24.017/2018/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett és Pf.3. sorszám alatt kiegészített, az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 19.050 (Tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget, továbbá térítsenek meg a felek a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására az államnak a felperes 144.000 (Száznegyvennégyezer), alperes 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

...-én a ...hu internetes oldalon „**cikk címe**” címmel cikk jelent meg, ami az alábbi mondatokat tartalmazta: „35 magyar állampolgárt keres az ..., közülük harmincról fénykép is van...Az ... körözési listáján 35 magyar van, ebből hét nő. Keresnek csalót, rablót, olyat, aki sikkasztott, de pénzmosás is szerepel a bűnök között. Átlagosan harminc és ötven év közöttiek, a legidősebb egy 80 éves férfi, akit csalásért köröznek. A legfiatalabb a listán egy 22 éves drogkereskedő.” Az alperes által nyilvánosságra hozott 30 db fénykép között szerepel a felperes képmása, a képmása alatt a neve feltüntetésével.

... napján a ... napilapban cikk jelent meg „**cikk2 címe**” címmel, ami többek között az alábbi mondatokat tartalmazza: „Információink szerint az ... tanúvédelmi programja védi az ...ban azt a magyar állampolgárt, aki kulcsfigura lehet a ...on elsikkasztott uniós pénzek külföldre juttatásában....azért kíváncsiak rá az ...i hatóságok, mert úgy vélik, ő is egy szem volt abban a láncban, amelynek a segítségével az elmúlt években 3-4 milliárd euró, vagyis ezerháromszázmilliárd forintnak megfelelő összeg szivároghatott ki ...ról ... és ... számlákra.”

... napján a ...hu oldalon közlemény jelent meg az alábbi szövegezéssel: „A ... Iroda folytatott nyomozást különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás bűntette miatt a jelenleg azban tartózkodó, nemzetközi elfogatóparancs hatálya alatt álló 37 éves felperes neve ellen. A magyar állampolgárságú férfi 2014. június 18. és 2014. november 10. között társaival bűnszervezetben követte el a bűncselekményt.”

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét, mert a cikk címében valótlanul állította, hogy a felperes bűnöző. A cikk részeként felperes nevével ellátott fényképet közzétette, ezzel valótlanul híresztelte, hogy a felperes bűnöző. Emellett valótlanul állította, hogy a felperes csaló vagy rabló. Az alperes jogsértően keltette azt a látszatot, mintha a felperes jogerősen elítélt bűnöző lenne. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértő magatartástól. Szüntesse meg a jogsértést fenntartó helyzetet azzal, hogy kötelezze az alperest a jogsértő tartalom törlésére, továbbá 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére. Perköltség igényt terjesztett elő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperessel kapcsolatosan több újságcikk is beszámolt arról, hogy a felperes ellen nemzetközi elfogatóparancsot bocsátottak ki, a ... információi szerint az ... tanúvédelmi programja védi az ...ban. Az ... sajtóközleményében a felperest megnevezte. A cikk nem állít olyat, hogy a felperes bűnöző. A kép közzétételével az alperes valótlan tényt nem híresztelt, a felperes jóhírnevét nem sértette. A cikk nem állít olyat, hogy a felperes csaló vagy rabló. Álláspontja szerint a sérelemdíj iránti igény nem megalapozott, mert a felperes nem bizonyította, de még csak nem is valószínűsítette, hogy a sérelmezett közlés számára nem vagyoni sérelmet okozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott ...hu internetes honlapon napján megjelent „**cikk címe**” című cikkében a felperes képmásának közzétételével egyidejűleg a cikk címében a felperesre is érthetően valótlanul állította, hogy a felperes bűnöző. A bíróság eltiltotta az alperest a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy a sérelmes helyzetet 15 napon belül szüntesse meg akként, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését tegye közzé a cikk címe felett és tartsa azt ott a cikk elérhetőségéig, vagy a cikket törölje. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 200.000 forint tőkét és 25.000 forint + áfa perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Felhívta a felperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 108.000 forint kereseti illetéket. Felhívta az alperest, hogy fizessen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 12.000 forint kereseti illetéket.

A kereset elbírálásánál felhívta Magyarország Alaptörvényének I. cikk (1), (2), (3), (4) bekezdését, II. cikkét, VI. cikk (1) bekezdését, IX. cikk (1), (2), (3), (4) bekezdését, a Ptk. 2:42. § (1), (2), (3) bekezdését, 2:43. § a), b), c), d), e), f) és g) pontját, a Ptk. 2:44. § (1), (2), (3) bekezdését, 2:45. § (1), (2) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdését, szó szerint idézte a PK 12. számú állásfoglalás III. pontját.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem volt vitás, hogy a cikkben szereplő körözési listán a felperes neve és képmása szerepel. Azonban önmagában az a körülmény, hogy valaki az ... körözési listáján szerepel, nem igazolja, hogy bűnöző. Bűnözőnek azt lehet megnevezni, akit a bíróság jogerős ítéletével bűnösnek mondott ki. Az alperes nem állította, hogy a felperest bármilyen bűncselekmény miatt elítélték volna, ezért az alperes azzal, hogy a cikk címe alatt a felperesről

képmást közölt és a képmáson szereplő személyeket, többek között a felperest is bűnözőnek nevezte, megsértette a felperes jóhírnevét.

Ezt meghaladóan a személyiségi jog megsértésének megállapítására irányuló keresetet megalapozatlannak tartotta. A híresztelés mástól származó információk továbbítását jelenti, a képmás közzétételével az alperes valótlan tényt nem híresztelt. Az alperes nem állította, hogy a felperes csaló vagy rabló, a felperesnek ezért keresetösségi joga nincs. Az elsőfokú bíróság eltiltotta az alperest a további jogsértéstől. A sérelmes helyzet megszüntetéséről akként rendelkezett, hogy a jogsértést megállapító rendelkezést köteles az alperes a cikk címe felett közzétenni. Nem látta indokoltnak azt, hogy a cikket az alperes az internetről törölje, a jogsérelem nélkül is elhárítható.

A sérelemdíjról mérlegeléssel döntött. A felperes a sérelmek körében azt adta elő, hogy a kereső motorokba nevét beírva az alpereséhez hasonló közleményű cikkek jelennek meg róla. A bíróság álláspontja szerint ez csak részben hozható okozati összefüggésbe az alperesi cikkel. Maga a felperes adta elő, hogy személyével egy bűncselekménnyel összefüggésben széles körben foglalkozott a média. A felperes számára alapvetően az a sérelmes, hogy szerepel az ... körözési listáján. A bíróság köztudomású tényként értékelte azt, hogy ha valakit bűnözőnek neveznek, az hátrányokkal jár. Mindezek alapján, mivel a felperes egyéb bizonyítást nem ajánlott fel, mérlegeléssel 200.000 forintban határozta meg a sérelemdíj összegét.

A felperes nagyobb részben pervesztes, ennek megfelelően rendelkezett a perköltség viseléséről. A felperes részére járó perköltségről a bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése, 83. § (1), illetőleg (5) bekezdése, továbbá a 83. § (1) bekezdése alapján határozott. A felperesi képviselő a Pp. 81. § (5) bekezdésének megfelelően a 31/2017. (XII. 27.) IM rendelet alapján a szükséges nyomtatványon terjesztette elő a költségigényét, amit a bíróság a kialakult bírói gyakorlathoz viszonyítva eltúlzottnak ítélte, ezért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdésében foglaltak alapján mérsékelte. Értékelte az ügyvéd tényleges munkáját és az ügy nehézségét. A per tárgyi illetékfeljegyzési jogos, ezért a bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdés alapján, 102. § (1) bekezdés alapján kötelezte a feleket az állam által előlegezett illeték állam javára történő megfizetésére.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és az alperes is fellebbezett.

Felperes fellebbezésében azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg a fellebbezésben foglaltak alapján akként, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének közzétételére határozott időtartamot jelöljön meg. A sérelmes helyzet megszüntetésének törlésére vonatkozó vagylagos fordulatot a bíróság az ítélet rendelkező részéből mellőzze, helyette az „és” fordulatot alkalmazza, a közzététel időtartamának lejártát követően a felperesi kereseti kérelemnek megfelelően a Ptk. 2:51. § d) pontja szerint kötelezze az alperest a jogsértő cikk internetről és archívumból való végleges törlésére. Adjon helyt a felperes azon kereseti kérelmének, amely szerint alperes azzal, hogy a cikkben az alperes a felperes személyével összefüggésbe hozhatóan jogsértően valótlanul állítja, hogy a felperes, mint a keresettek között szereplő személy akár csaló vagy rabló, megsértette a felperes jóhírnevéhez fűződő jogát. A jogsértés huzamos tartamára és súlyára tekintettel az igényelt 2.000.000 forint sérelemdíj iránti felperesi igénynek adjon helyt, a méltánytalanul csekély mértékben megállapított sérelemdíj összegét a jogsértés súlyához és arányához méltóan magasabb összegben állapítsa meg. Kérte továbbá, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest az első- és másodfokú perköltség megfizetésére, a jogi képviselő által igazolt elsőfokú eljárásban felmerült 240.000 forint ügyvédi díj, valamint a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel az elsőfokú eljárás, valamint a fellebbezés illetékének megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásában hibásan az alperes által megvalósított és felróható jogsértés előzményeként értékelte azokat a 2018. évben keletkezett cikkeket, amelyek a jelen per elbírálása szempontjából irrelevánsak, mert a felperes által kifogásolt cikket az alperes már ...-én közölte. Az,

hogy a felperes személyével kapcsolatban milyen médiaközlések jelentek meg utóbb, az alperes marasztalása szempontjából a jelen perben irreleváns. Az alperes elsőként, ...-én „akasztotta” a felperesre a bűnöző bélyeget, „teleszórta vele az internetet”, tartósan fenntartotta a jogsértő állapotot. A cikket követően felperessel valóban foglalkozott a média, azonban ezen sajtómegjelenések egyike sem minősítette a felperest bűnözőnek. A felperes kifejezetten azt sérelmezte, hogy az alperes már egy évvel korábban „debütált” ezzel a cikkel, azt szándékosan nem törölte, ezzel okozott kirívó érdeksérelmet. A keresőmotorokba nevét beírva az alperes ...-én megjelent jogsértő cikkére utaltak és annak internetes továbbélését támasztották alá, a felperesi kereset pedig ennek az alperesi jogsértő magatartásnak a megállapítására irányult.

A felperes fellebbezési álláspontja szerint az ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének közzététele csak akkor minősülhet méltányos jogkövetkezménynek, amennyiben erre a bíróság az alperest időtartam megjelölésével kötelezi, és annak lejáratát követően kötelezi a jogsértő cikk törlésére. A felperes életében az alperes cikke az, amely a nevét stigmával befeketítette, a családja ennek a bélyegző cikknek az áldozata a mai napig. A lányát egy bűnöző gyerekeként tartják nyilván mindaddig, amíg ez a cikk elérhető. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított jogsértés nyilvános elérhetősége minősíti a felperest a társadalom, a környezet, a közvélemény előtt mindaddig, amíg a cikk elérhető. Elfogadhatatlannak tartotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, amely szerint a cikk törlése nélkül a jogsérelem elhárítható, ezért kérte, hogy a másodfokú bíróság a kereseti kérelemnek megfelelően a cikk törlésére is kötelezze az alperest.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor úgy értékelte, hogy az alperes a csaló vagy rabló tényállító tagmonddal nem sértette a felperes jóhírnevét. A kifogásolt tényállítás nem függetleníthető a cikk jogsértő jellegétől, a jogsértő stigmatizáló címadással elválaszthatatlanul köthető a felpereshez. A csaló vagy rabló tagmondatok nem bűncselekmények felsorolásában, hanem a lehetséges cselekvő személyre utaló főnévi állítmányok megfogalmazásával kerültek közlésre. Felhívta a BH1998. 330. eseti döntést. A felperes felismerhetőségét a bíróság az első kereseti kérelemnek való helyt adással elfogadta. A sérelmezett cikkben eszközölt állítások nem köthetőek az alperes véleménynyilvánítási szabadságához, már csak azért sem, mert alperes ügyelt arra, hogy objektív tényállításnak tűnjön a tájékoztatása. A kifogásolt, rosszul megfogalmazott mondat két előtagja a cikkben a képmással beazonosítható személyek bármelyikére értelmezhető. A „keresnek csalót vagy rablót” a felperesre is értelmezhető, elítélt személyre utaló kifejezések, amelyek érthetőek a felperesre is. Felhívta a BH1998. 189 eseti döntést. Álláspontja szerint ez a két tényállítás a személyére vonatkozik, a nyelvtani szerkezet sugallja, hogy a felperes csaló, rabló, a keresettek között van. Ez éppen olyan dehonesztáló, súlyosan jogsértő megbélyegzés, amellyel alperes vonatkozásában az elítélt bűnöző látszatát kívánja kelteni. Ezen jogi érvelés alapján kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla állapítsa meg, alperes azzal, hogy a jogsértő címmel ellátott cikkben személyével összefüggésbe hozhatóan és beazonosíthatóan valótlannal állította, hogy csaló, rabló, a keresettek között szereplő személy, akár csaló, rabló, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő jogát.

Sérelmezte az elsőfokú bíróság által meghatározott sérelemdíj összegét. Az alperes cikke után utóbb a folyamatban lévő büntetőeljárással kapcsolatban megjelentek egyéb cikkek egyikében sem került rögzítésre, hogy felperes bűnöző. A folyamatban lévő büntetőeljárásban gyanúsítottként történő kihallgatására nem került sor. A felperes nevét, gyermekét, családját, életét ez a közel két éve folyamatosan elérhető cikk feketíti be. Neve, internetes keresőrendszerbe való beütésére igazoltan közvetlenül ez a cikk jelent és jelenik meg. Munkavállalása, társadalmi megítélése ennek a cikknek köszönhetően ellehetetlenült és tart ez az állapot a mai napig. Az alperes a cikk megjelenését követően egyetlen felszólításra sem törölte a cikket és a közvélemény számára az a mai napig

elérhető. Álláspontja szerint az ártatlanság véelme az emberi méltósághoz fűződő alapjog, egy ilyen folyamatban fenntartott jogsértés esetén nem lehet a sérelemdíj összegét egy külföldi fapados hétvégi kirándulás minden költségének összegére alacsonyítani. A mindenkori bírói mérlegelésnek a személyiségi jogot sértő esetekben az kell és kellett, hogy legyen az alapja, hogy az eset összes körülményére tekintettel kerüljön meghatározásra a kompenzáció mértéke, alkalmas legyen arra, hogy a pénzzel nem mérhető hátrányokat hozzávetőlegesen legalább kiegyensúlyozza. Alperes jogsértése súlyának jelentősége a személyére és környezetére, kislányára, feleségére és életvitelére reparálhatatlan. Az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a sérelemdíj mérlegelésekor azt, hogy a jogsértő alperes effektív szándékosan tartotta és tartja fenn a jogsértést azt követően, hogy számtalan felszólító levelet kapott és a cikket nem törölte, így folyamatos jogsértéssé alakult a sérelem.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi jogi képviselő részére 25.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat állapított meg, mert a tényleges munkájára és az ügy egyszerűségére tekintettel annak igényelt mértéke eltúlzott volt. A felperesi képviselő nem tartozik áfakörbe. Tényleges munkájának értéke a keresetlevélnek alapos, teljes körű megírását, bizonyítékok, bizonyítási indítványok megjelölését és az új Pp. szerinti előterjesztését, ideértve az érdemi válaszirát elkészítését és beterjesztését, továbbá a tárgyaláson való megjelenését foglalta magában. Másrészt a felek megbízási szerződése alapján került meghatározásra a perköltség, amelynek kivonatát a Pp. 81. § (5) bekezdés alapján csatolta. Álláspontja szerint a részleges pernyertességre tekintettel sem kerülhet ilyen megalázó összegű perköltség a felperesi képviselő számára meghatározásra. A felperesi képviselő az ügyvitelnek megfelelő polgári peres képvisellel ilyen ügyben kialakított alapidíjat állapított meg a ráfordított órák figyelembevételével. Méltánytalan az alperesi képviselő által előterjesztett költségigényhez arányosítani. Az alperesi képviselő maga mérte fel, hogy a pervitelre milyen munkadíjat jelöl meg. Az elsőfokú bíróság az alperesi képviselő munkadíj viselésére vonatkozóan az ítélet rendelkező részében nem, addig az indokolásában megtérítendő ügyvédi munkadíj viseléséről rendelkezett, amelynek mértéke ismeretlen. Ennek alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest az első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

A bíróság felülbírálati jogkörét a közlés törlésére vonatkozó fellebbezési kérelemmel összefüggésben a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjára, a perköltséggel kapcsolatos fellebbezési kérelemmel összefüggésben a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjának első fordulatra, valamint a d) és e) pontjára alapította.

Alperes fellebbezésében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy elsődlegesen a felperes sérelemdíj iránti igényét teljes egészében utasítsa el. Amennyiben pedig erre nem lát lehetőséget, a sérelemdíj összegét 50.000 forintra szállítsa le. Kérte, hogy az ítéltábla kötelezze a felperest perköltség megfizetésére.

A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjára alapította. Előadta, hogy a sérelemdíj vonatkozásában már az elsőfokú eljárás során is hivatkozott arra, megalapozatlan a felperes azon hivatkozása, hogy a neve a perbeli cikk hatására összerosódott volna a magyar bűnöző fogalmával. Vitatta ebben az alperes közrehatását. Meggyőződése volt, hogy a felperes neve nem a perbeli cikk, hanem a 2018. márciusi események eredményeként vált ismertté. A sérelemdíj alkalmazásának elengedhetetlen feltétele a nem vagyoni sérelem bekövetkezése. Jelen esetben azonban a felperes nem bizonyította, nem is valószínűsítette, hogy a sérelmezett közlés számára nem vagyoni sérelmet okozott. A sérelmezett közlés kapcsán álláspontja szerint egyáltalán nem is állapítható meg, hogy az a felperes számára bármilyen nem vagyoni sérelmet okozott volna. Jelen esetben pedig nem állapítható meg olyan köztudomású tény, hogy a felperes sérelemdíj iránti igényét megalapozná. Mindezekre tekintettel kérte, hogy a felperes sérelemdíj iránti igényét teljes

egészében utasítsa el az ítéletábrát, amennyiben pedig erre nem lát lehetőséget, úgy a sérelemdíj összegét 50.000 forintra mérsékelje.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábrát az elsőfokú bíróság ítéletét a keresetnek helyt adó részében hagyja helyben. A felperes álláspontja szerint az alperes által előterjesztett fellebbezés jogi érvelése megalapozatlan, de a hatályos jogszabályok alapvető értelmezése és ismeretek hiánya alapján sem foghat helyt. A perben a személyiségi jogsértés vonatkozásában az alperest marasztaló döntés született, amely esetben a 2013. évi V. törvény és a kapcsolódó jogszabályok egyértelműen rögzítik, hogy a jogsérelmet okozó magatartás kifejtőjét a jog a sérelemdíjjal szankcionálja. A sérelemdíj ennél fogva minden olyan esetben követelhető, amikor valakit személyiségi jogában megsértenek. Álláspontja szerint a hátrány bizonyítása a Ptk. szerint nem feltétele a sérelemdíj követelésének. A sérelemdíj összegszerűségének meghatározása kérdésében súlya annak van, hogy a jogsértést okozó milyen szándékos vagy ismételt magatartással okozott személyiségi jogi sérelmet. A felperes a perben bizonyította, hogy alperes a felszólítások ellenére sem távolította el az inkrimináló cikk közlését, sőt azt a mai napig fenntartja. A felperes álláspontja szerint tehát a felperes személyével, nevével, életével összefüggésbe hozható, mindenkor beazonosítható, kirívó és szándékoltan okozott és fenntartott jogsértés miatt a felperes által igényelt sérelemdíj mértéke nem eltúlzott.

A felperes és az alperes fellebbezése is alaptalan.

A Fővárosi Ítéletábrát a felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján az erre irányuló fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Fellebbezés az elsőfokú bíróság személyiségi jogsértést megállapító, attól eltiltó és a közzétételre kötelező rendelkezését nem érintette. A másodfokú eljárás tárgyát kizárólag az elsőfokú ítélet cikk törlésére kötelező vagylagos rendelkezése, a keresetet elutasító döntés és az alkalmazott sérelemdíj, mint szankció helytállósága, annak összegszerűsége képezte.

Azt a felperes alappal sérelmezte, hogy a tényállást az elsőfokú bíróság részben tévesen állapította meg, mert a ...hu oldalon a per tárgyát képező cikk nem a ...ben közölt „**cikk2 címe**” című cikket követően, hanem azt megelőző évben, ...-én jelent meg. Ennek azonban a kereset elbírálása szempontjából jelentősége nem volt, mert eltérő jogi következtetés levonására nem vezetett. Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása szempontjából relevanciával bíró jogszabályokat maradéktalanul felhívta, a megállapított tényekből helytálló jogi következtetéseket vont le, majd érdemben is helyes határozatot hozott, a Pp. 369. § (3) bekezdés c), d) és e) pontjainak alkalmazására a felperes és az alperes fellebbezése sem szolgáltatott kellő okot.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, alperes a felperes fényképének közlésével a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45. § (2) bekezdésben foglalt magatartást nem valósította meg, a felperesről a fénykép közlésével valótlán és sértő tény nem állított, híresztelt, a felperes fényképének közlésével a jóhírnév sérelme nem valósult meg.

A felperes fellebbezési álláspontjával ellentétben helytálló volt az elsőfokú bíróság azon ítéletben foglalt álláspontja is, hogy alperes a felperesről nem állította, hogy csaló vagy rabló. A Ptk. 2:54. § (1) bekezdése szerint ugyanis a személyiségi jogokat személyesen lehet érvényesíteni. Annak megítélésénél, hogy az adott közlés az igény érvényesítőjének személyiségi jogait megsértette-e, azt kell vizsgálni, hogy a jogsértés e személyt közvetlenül és egyediesített módon érte-e. A Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.313/2010/4. számú döntésében a PK 13. számú állásfoglalás alapján kifejtette: az igényt érvényesítő részéről az adott közlés tekintetében személyes és közvetlen érintettségre van szükség. Amennyiben az adott személyre egyedileg semmilyen módon nem utal az általa

sérelmezett közlés, abban az esetben nem rendelkezik közvetlen érintettséggel. Elengedhetetlen feltétel ezért, hogy az érintettség másban is tudatosuljon. Önmagában az igényt érvényesítő személy részéről a személyes érintettség érzete az igényt nem alapozza meg, a felperes csak és kizárólag a saját személyét közvetlenül érintő közlések tekintetében rendelkezik keresetőségi joggal.

A cikkben a felperes által sérelmezett mondatban alperes azt közölte, hogy az ... a körözési listán szerelő személyeket milyen cselekmények miatt keresi, azonban konkrétan a felperessel összefüggésben a csalás, rablás elkövetését alperes nem állította, ilyen következtetést a cikket olvasó sem von le, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a kijelentéssel összefüggésben - személyes érintettség hiányában - igényt nem érvényesíthet.

Az elsőfokú bíróság a cikk címében közölt „bűnöző” kifejezéssel összefüggésben a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontját helytállóan alkalmazta. A bíróságnak a sérelmezett cikk internetről való törlésére irányuló kereseti kérelem teljesíthetőségénél fokozott gondossággal kell vizsgálnia, és egyfajta szükségességi-arányossági tesztet el kell végeznie. A jogsértés megállapítása esetén olyan szankciót kell alkalmaznia, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés d) pontjára alapított jogkövetkezmény alkalmazása iránti igény esetén a sérelmes helyzetet olyan módon kell megszüntetnie, a cikket olyan módon kell megfosztania a jogsértő mivoltától, hogy az a médiaszolgáltató számára ne jelentsen a jogsértéssel arányban nem álló jogkövetkezményt és ne járjon a sajtószabadság sérelmével. Az alperes által a cikk címében közölt egyetlen kifejezés az egész cikk törlését nem indokolja, a cikk jogsértő jellegének megszüntetése az elsőfokú bíróság által meghatározott módon elérhető.

Az elsőfokú bíróság az alperes által elkövetett jogsértés szankciójaként helytállóan alkalmazta a sérelemdíj jogkövetkezményét, az elsőfokú bíróság által meghatározott összeg felemelését, avagy leszállítását a felperes, illetve az alperes fellebbezési érvelése nem indokolja.

A Ptk. a sérelemdíj megítéléséhez, annak összegszerűsége meghatározásához az eset összes körülményének mérlegelését írja elő a bíróságok számára rögzítve azt, hogy az adott ügyben eljáró bíróságnak milyen szempontokat kell elsősorban figyelembe vennie annak megítélésénél, hogy szükséges és indokolt a sérelemdíj vagy sem. A mérlegelés körébe kell vonni a sérelmet szenvedett fél személyét, a jogsértés személyére, környezetére gyakorolt hatását, továbbá az eset egyéb körülményeit. A sérelemdíj összegének megállapításánál a sérelmet szenvedett felet ért hátrány és annak súlya, mértéke, ismétlődő jellege, a felróhatóság mértéke, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatása kap jelentőséget. A bíróságnak mindezek értékelésével kell megállapítania az adott személyt ért hátrányokat, és annak alapján eldöntenie, hogy a sérelmet szenvedett fél jogosult-e sérelemdíjra, amennyiben igen, milyen összegszerűségben. A bírói mérlegelés adott esetben arra is vezethet, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (BH2016. 241.).

A perbeli esetben alperes a jogsértőnek minősített kifejezést nyilvánosságra hozta, az huzamos ideje elérhető, ami a felperes társadalmi megítélését hátrányosan érintette, ez sérelemdíjjal kompenzálendő nem vagyoni hátránnyal járt. Az elsőfokú bíróság azonban helytállóan mutatott rá, a perbeli esetben nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a felperes személyével és egy bűncselekménnyel széles körben foglalkozott a média. Társadalmi megítélését ezért alapvetően nem az alperes által közölt egyetlen jogsértő kifejezés rontotta, hanem az a tény, hogy az ... körözési listáján szerepel, illetve ezzel 2018-tól a sajtó részletekbe menően és széles körben foglalkozott. Az elsőfokú bíróság által meghatározott 200.000 forint sérelemdíj összegének felemelésére sem volt ok.

Alaptalan volt a fellebbezési érvelés az elsőfokú bíróság által megítélt perköltséget illetően is. A per tárgyának értéke ugyanis 2.000.000 forint volt, a felperes pedig nagyobb részben pervesztesnek tekinthető. A követelés összege és az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összege a Pp. 83. §

(3) bekezdésének alkalmazását sem teszi lehetővé. Az elsőfokú bíróság döntése szerint ennek ellenére az alperes köteles perköltség fizetésére, ennek felemelésére a Pp. 83. § (2) bekezdés nem nyújt lehetőséget.

A fent kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta. Az alperes a fellebbezését illetően pervesztes, a másodfokú eljárás során azonban a felperes a Pp. 81. § (2) bekezdés alapján perköltséget nem számított fel, ekként az ítéltáblának a felperes másodfokú perköltség iránti igényéről döntenit a Pp. 82. § (1) bekezdés alapján nem kellett. A fellebbezését illetően a felperes is pervesztesnek tekinthető, ezért az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján a felperest az alperes által felszámított másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, ennek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdés alkalmazásával határozta meg. A le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről az ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdés és a Pp. 499. § (1) bekezdés alapján határozott.

Budapest, 2019. november 19.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró